

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Iacobi Lobbetii Leodiensis E Societate Iesv. Specvlvm
Ecclesiasticorvm, Ac Religiosorvm.**

Lobbet de Lanthin, Jacques

Leodii, 1640

5. Officium boni Pastoris. Animam suam ponat pro ouibus suis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47105](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47105)

liter reddebantur : vt meritò dubitares quæ à naturâ,
quæ ab arte, seu speculo expressa foret imago, quæ
viua ac spirans, & quæ huius species ac simulacrum:
ita bellè vna alteri similis. Legebatur autem appen-
sa hæc epigraphæ.

OMNIBVS OMNIA FACTVM.

Est illud boni Pastoris hieroglyphicum, qui om-
nibus omnia fit, vt omnes faciat saluos : nouit
enim ille ex intimo animi sensu dolentibus com-
pati, & flere cum flentibus : nouit & cum gauden-
tibus gaudere : & hoc eo tantum vt tam hi quam
illi cœlo reddantur, ac beatitati : habet nimirum ea
boni Pastoris cum ouibus suis sympathia, nescio
quas illecebras ad capiendos animos, & incredibili
quodam amoris, ac caritatis nexu vinciendos.

V. OFFICIUM BONI PASTORIS.

Animam suam ponat pro ouibus suis.

Christus Dominus Seruator optimus vt amo-
ri indulgeret suo, se Pastorem dixit. *Ego, in-
1o. c. 10.*
quiebat olim, *sum Pastor bonus.* Ac ne verbis tan-
tum esset fides, argumentum addidit, à re etiam
ipsâ, experienciâque petitem : *bonus Pastor ani-
mam suam ponit pro ouibus suis :* & ego quoq; expo-
no per infame crucis lignum, extremaque suppli-
cia. Et hanc à Christo sibi legem impositam senserunt
omnes, qui deinde ad pastorale munus annuente
cœlo sunt euocati. Te ducam, beneuole lector, ad
V u u 2 primos

324 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
primos Ecclesiæ principes, & secundos à summo
Pontifice, Christi que Vicario Pastores. Ij sunt Patres
purpurati, quos purpura & cruētus ille vestis color,
pro suis ouibus sanguinem profundendum edo-
cet. Scio purpuram illam inuida linguâ peti, & fe-
roci vngue ab hæreticis lacerari, maximè à Vermi-
lio; qui vt ad vinum loquax, ita & ad maledicen-
dum in primis disertus.

Inter mensas, & pocula, ebrias que mentes inijcit
ille hanc quæstionem: cur Ecclesiæ Romanæ Car-
dinales purpureâ tegantur, ornentur que veste? tum
vt hunc nodum soluat, alias, at que alias affert sen-
tentias, non tam ex rei veritate, quam ex quadam
maledicendi licentiâ.

Vna statuit illud suæ causæ firmamentum; pur-
puram illam, togam que multo murice croco que
tinctam satis super que proderet cruentos animos, &
sanguinis humani sitientes, quem scilicet eliciunt
at que effundunt in crudeli illo foro inquisitionis.
Crudele forum appellat, quia in eo vapulat hæresis,
& quisquis est conuictus erroris, vitam amittit: ex
vero tamen non est crudele, sed benè prouidum,
tum vt dogmata perpendat æqua lance, at que exa-
minet: tum vt errores aperiat, at que euentilet; tum
denique vt in ijs obstinatos debitis supplicijs affi-
ciat, tollat que è medio, nè vt oues morbidæ, reli-
quum Christi gregem inficiant, ac malè perdant.

Alterâ

Altera sententia purpuram illam ascribit insolenti superbiam, quæ regiam maiestatem etiam in veste affectat, atque mentitur. Quis enim venerandæ antiquitatis adeo rudis sit, atque ignarus, ut nesciat Reges, ac Cæsares purpurâ solitos vestiri; imò & seuerè cautum olim, nè quis præter eos purpureo colore tegetur: nimirum hunc amabant prima illa orbis lumina, & secundum rem rectores huius vniuersi, quos non solum à vulgo, sed & ab alijs quibuscumque vel ipsa vestis discernere debet, ac distinguere. Et verò cum primùm nasceretur & surgeret Ecclesia, Cardinales non purpureo, sed violaceo colore spectabiles erant, nec immeritò. Est viola modestiæ, & demissi animi symbolum, qui si in ijs patribus esset, procul abesset purpura, affectatæ dignitatis insolens nota: Ita Vermilius, eiusque affectatæ, cõtra quos pugnat ipsa mutata vestis ratio, causaque, quæ historiarum peritis, in oculis, in luce est.

Cedo illud Vermilio Sacros Ecclesiæ Romanæ Principes primùm violaceo colore indutos, ac deinde lapsu temporis purpureo; sed nego, & pernego, id vel superbiam, vel immanitati ascribendum; imò verò pietati, religioni, caritati dandum esse contendo. Labet illius temporis dieique meminisse, quæ primùm in sacra purpurâ patres illos aspexit. Vertebatur à Christo nato annus quadragesimus quintus supra millesimum & ducentessimum: Cum Frede-

526 SPECVLVM ECCLESIASTICORVM,
ricus Imperator Ecclesiæ Matri, & Romano Ponti-
fici petulantius insultare, & bonis omnibus arma,
cædesque minitari cœpit.

Eo loci ac temporis in Petri cathedrâ sedebat In-
nocentius, eius nominis quartus, qui vt tanto malo
remedium faceret, sisteretque graues iras, ac impo-
tentes Cæsaris conatus, creauit Cardinales omninò
duodecim, eosque omnium primus purpureo gale-
ro donauit, vt eo, veluti sacratione galeâ probè tecti,
in hostem irent audacius, in arma liberius inuola-
rent, & pro religione, pro fide, pro cælo, Deoque
capita ponerent, non timidi pro Christi peculio,
gregeque fidenter emori. Ex illâ die, luceque beni-
gniore iuit in posteros, & in omnium Cardinalium
capita euasit purpura, ceu galea salutis, fidei nota,
tessera religionis, & officij Pastoralis arrha, quæ pro
caritate, pro zelo diuinæ gloriæ, & animarum salute
etiam capita, vitamque desponderet. Ac nè tan-
tum caput membrum illud hominis princeps, sed
& corpus omne reliquum eodem murice fulgeret:
Paulus Secundus, qui creatus est Pontifex anno
Christi millesimo quadringentesimo sexagesimo
quarto, magnis illis Ecclesiæ Romanæ Præsuli-
bus vestem talarem, & rubeam attribuit, vt à capite
ad calcem purpura conspicui cæteris eminent. Ac
nè à ratione vacuû videretur illud instituti genus,
hanc mutatæ vestis causam adiecit summus Ponti-
fex:

fax: *ut sicut Christus in passione purpuram induit, & se ipse, & Ecclesiam suo sanguine purpuravit: sic & Cardinales ubi galerum, purpuramque assumerent, monerentur etiam afferre Christo suppares animos, & vitam sanguinemque Ecclesiae, animarumque causam prodigere. Et hic animus audax omnia perpeti Praesulem facit, ac probat.*

Is olim Israëli Moyse fuit: cuius ex ad Deum voces: *aut dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo quem scripsisti.* Exod. 32. v. 31.

In scelus omnino praecipit iuerat Israël, ibat & in poenas tot flagitijs incitatum Numen: cum ecce reum inter, ac iudicem medius stetit Moses dux & Pastor optimus, & haec in caelum emisit.

Aut dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo quem scripsisti: aut dimitte o Deus, aut tolle me de vita, nomenque meum expunge de libro viventium. Hier. ad Algas.

Eius animi fuit & Paulus, imò si Chrysostrum audimus etiam altioris, cuius hic æstus impetusque amoris. *Optabam ego ipse anathema esse à Christo pro fratribus meis: quæ verba æquâ lance dum expendit Chrysostrum, hæc fundit ore aureo.* Ad Rom. 9. v. 3.

Moyse profecto Paulus satis eminenti virtute transcendit, cuius quidem sunt multa alia præclara: sed caput illius sanctæ animæ, atque fastigium est, quoniam pro Iudeorum salute, deleri eligit ex libro vitæ;

Sed

Sed Moyses cum cæteris optavit perire, Paulus pro cæteris.

Erant Iudæi duræ cervicis & aduersa cælo capita, quæ nec emollire vis amoris, nec terrere minæ, nec pœnæ frangere posse videbantur. Expectari debuit vel vt terra discederet, immani que hiatu inuisum cælo genus hauriret, vel, vt cælum omne tonaret, & ingenti fragore fulmina, globosque demitteret, vel alio quopiam supplicij genere peteret, perderetque. Quid enim aliud post tam enormem animorum contumaciam expectari debuit, aut etiam potuit? omninò nihil. At illud pacato Numine huic orbi extulit Pauli caritas, & incensus animarum zelus, dum enim ex impetu quodam pietatis in suos, optat anathema esse à Christo, hoc est, interprete *Ad Algas* D. Hieronymo; pro Iudæis, suaque gente mortem *q. 2.* obire; parata cælo fulmina decussit, & incumbentem iam eorum verticibus pœnarum molem excussit: & ita quidem vt iustitiæ miseratio, mors vitæ, perfidia fidei, damnatio salutis cederet, ac beatitati: tantum apud æquum cæli iudicem potest vel vnus Pastoris incensa caritas.

FINIS.

INDEX